

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13410 *LLEI 21/2007, d'11 de juliol, per la qual es modifiquen el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i el text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Real decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. («BOE» 166, de 12-7-2007.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Mitjançant aquesta Llei es modifica el Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, a fi d'incorporar al dret intern la Directiva 2005/14/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de maig de 2005, per la qual es modifiquen les directives 72/166/CEE, 84/5/CEE, 88/357/CEE i 90/232/CEE del Consell, i la Directiva 2000/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, relatives a l'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles automòbils (cinquena Directiva de l'assegurança d'automòbils). Així mateix, s'hi efectuen altres modificacions per tal d'avançar en la regulació de l'assegurança obligatòria de vehicles de motor, una de les de més transcendència del mercat espanyol d'assegurances tant en el vessant social de protecció a les víctimes d'accidents de circulació i als assegurats, com en la dimensió econòmica, en contínua expansió.

La Directiva 2005/14/CE del Parlament Europeu i del Consell modifica la vigent normativa comunitària en matèria d'assegurança de responsabilitat civil d'automòbils, incorporada al nostre dret intern a través de l'esmentat Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor i del seu Reglament de desplegament, aprovat pel Reial decret 7/2001, de 12 de gener.

II

En l'àmbit de les modificacions de caràcter legal necessàries per transposar aquesta Directiva es poden esmentar, en primer lloc, les que es refereixen a la definició d'estacionament habitual del vehicle a Espanya als

efectes de l'assegurança obligatòria, qüestió de gran rellevància a l'hora de determinar, entre altres aspectes, qui ha de fer front, en última instància, a la indemnització. Són diversos els supòsits que s'incorporen a aquest concepte; així, es consideren vehicles amb estacionament habitual a Espanya els importats des d'un altre Estat membre de la Unió Europea, durant un màxim de 30 dies comptats des que el comprador va acceptar el lliurament del vehicle, encara que aquest no hagi estat matriculat a Espanya. També s'inclou el cas dels vehicles que ocasionen accidents a Espanya, que no tenen matrícula o que tenen una matrícula que no els correspon o que ha deixat de correspondre'ls. A més, s'indica expressament la irrelevància de la condició temporal o definitiva de la matrícula del vehicle a l'hora de concretar el lloc d'estacionament habitual.

Es concreta l'expressió «controls per sondeig», encunyada en les directives anteriors de l'assegurança de l'automòbil, i es precisa que es poden realitzar controls no sistemàtics de l'assegurança sempre que no siguin discriminatòris i s'efectuïn com a part d'un control que no vagi dirigit exclusivament a comprovar l'assegurança.

La Llei recull l'obligació per a les entitats asseguradores d'expedir el certificat d'antecedents de sinistralitat, amb la petició prèvia del propietari del vehicle o del prenedor de l'assegurança, en una forma similar a la que ja recollia la normativa reglamentària sobre l'assegurança d'automòbils, per bé que ampliant el termini sobre el qual se certifica a cinc anys.

S'aclareix i s'especifica que la cobertura de l'assegurança ha d'incloure qualsevol tipus d'estada del vehicle assegurat en el territori d'un altre Estat membre de la Unió Europea durant la vigència del contracte.

Mereix una menció especial l'obligació que tenen les entitats asseguradores de presentar una oferta motivada d'indemnització en el termini màxim de tres mesos des de la recepció de la reclamació pel perjudicat en cas que s'hagi determinat la responsabilitat i s'hagi quantificat el dany, o, en cas contrari, una resposta motivada a allò que planteja la reclamació. La falta d'oferta motivada constitueix infracció administrativa conforme a la normativa reguladora de l'ordenació i supervisió de les assegurances privades i implica la meritació d'interessos de demora.

La Directiva que es transposa estén la cobertura dels fons nacionals de garantia als danys materials causats per vehicles desconeguts, sempre que s'hagi indemnitzat per danys personals significatius produïts com a conseqüència d'aquest accident. Això obliga a ampliar la cobertura del Consorci de Compensació d'Assegurances a aquests supòsits. Amb aquest objecte, la Llei disposa que s'ha d'entendre per danys personals significatius.

III

Tal com s'anticipava, a més d'efectuar l'obligada transposició de la Directiva 2005/14/CE del Parlament Europeu i del Consell, s'incorporen a aquesta Llei certes modificacions del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor tendents a millorar la protecció a les víctimes i als assegurats.

Amb l'objectiu de reforçar el caràcter de protecció patrimonial per al prenedor o assegurat, es limiten les possibilitats de repetició per l'assegurador sobre ells a les causes que preveu la Llei, amb l'eliminació de la possibilitat que l'assegurador repeteixi contra el prenedor o assegurat per causes previstes en el contracte.

Altres novetats afecten el precintament públic o domiciliari del vehicle en cas d'incompliment de l'obligació d'assegurament. Igualment es precisa la redacció d'alguns preceptes, com el que es refereix a les exclusions de l'àmbit de l'assegurança obligatòria.

IV

A més de les modificacions que es porten a terme en el Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, la transposició completa de la norma comunitària exigeix modificar també el Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre, per tal d'eliminar la restricció imposada al representant de les entitats asseguradores domiciliades en un altre Estat de l'Espai Econòmic Europeu que operin a Espanya en règim de lliure prestació de serveis per no realitzar operacions d'assegurança directa en nom de l'entitat que representa.

Article primer. *Modificació del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.*

S'efectuen les modificacions següents en el Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre:

U. S'afegeix un últim paràgraf a l'apartat 1 de l'article 1 amb la redacció següent:

«El propietari no conductor d'un vehicle sense l'assegurança de subscripció obligatòria respon civilment amb el conductor d'aquest vehicle dels danys a les persones i els béns ocasionats per aquest, llevat que provi que el vehicle li havia estat sostret.»

Dos. L'article 2 queda redactat de la manera següent:

«1. Tot propietari de vehicles de motor que tingui el seu estacionament habitual a Espanya està obligat a subscriure i mantenir en vigor un contracte d'assegurança per cada vehicle de què sigui titular, que cobreixi, fins a la quantia dels límits de l'assegurament obligatori, la responsabilitat civil a què es refereix l'article 1. No obstant això, el propietari queda rellevat d'aquesta obligació quan l'assegurança sigui concertada per qualsevol persona que tingui interès en l'assegurament, la qual ha d'expressar el concepte en què contracta.

S'entén que el vehicle té l'estacionament habitual a Espanya:

a) Quan té matrícula espanyola, independentment de si la matrícula és definitiva o temporal.

b) Quan es tracti d'un tipus de vehicle per al qual no hi hagi matrícula, però porti placa d'assegurança o un signe distintiu anàleg a la matrícula i Espanya sigui l'Estat on s'ha expedida aquesta placa o signe.

c) Quan es tracti d'un tipus de vehicle per al qual no hi hagi matrícula, placa d'assegurança o signe distintiu i Espanya sigui l'Estat del domicili de l'usuari.

d) Als efectes de la liquidació del sinistre, en el cas d'accidents ocasionats en territori espanyol per vehicles sense matrícula o amb una matrícula que no correspongui o hagi deixat de correspondre al vehicle. S'ha de determinar per reglament quan s'entén que una matrícula no correspon o ha deixat de correspondre al vehicle.

e) Quan es tracti d'un vehicle importat des d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, durant un període màxim de 30 dies comptats des que el comprador va acceptar el lliurament del vehicle, encara que aquest no tingui matrícula espanyola.

A aquest efecte els vehicles esmentats poden ser assegurats temporalment mitjançant una assegurança de frontera.

2. Per tal de controlar el compliment efectiu de l'obligació a què es refereix l'apartat 1 i que les persones implicades en un accident de circulació puguin descobrir com més aviat millor les circumstàncies relatives a l'entitat asseguradora que cobreix la responsabilitat civil de cadascun dels vehicles implicats en l'accident, les entitats asseguradores han de trametre al Ministeri d'Economia i Hisenda, a través del Consorci de Compensació d'Assegurances, la informació sobre els contractes d'assegurança que sigui necessària amb els requisits, en la forma i amb la periodicitat que es determini per reglament. L'incompliment d'aquesta obligació constitueix infracció administrativa molt greu o greu d'acord amb el que disposen, respectivament, els articles 40.3.s) i 40.4.u) del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre. El Ministeri d'Economia i Hisenda ha de coordinar les seves actuacions amb el Ministeri de l'Interior per a l'exercici adequat de les seves respectives competències en aquest àmbit.

Qui, d'acord amb l'apartat 1, hagi subscrit el contracte d'assegurança n'ha d'acreditar la vigència perquè les persones implicades en un accident de circulació puguin descobrir com més aviat millor les circumstàncies relatives al contracte i a l'entitat asseguradora, sense perjudici de les mesures administratives que s'adoptin amb aquest fi. Tot això, en la forma que es determini per reglament.

3. Les autoritats duaneres espanyoles són competents per comprovar l'existència i, si escau, exigir als vehicles estrangers de països no membres de l'Espai Econòmic Europeu que no estiguin adherits a l'Acord entre les oficines nacionals d'assegurances dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i d'altres estats associats, i que pretenguin accedir al territori nacional, la subscripció d'una assegurança obligatòria que compleixi, almenys, les condicions i garanties que estableix la legislació espanyola. Si no, els han de denegar l'accés.

4. En el cas de vehicles amb estacionament habitual en el territori d'un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu o vehicles que, tenint l'estacionament habitual en el territori d'un tercer país, entrin a Espanya des del territori d'un altre Estat membre, es poden realitzar controls no sistemàtics de l'assegurança sempre que no siguin discriminatòris i s'efectuïn com a part d'un control que no vagi dirigit exclusivament a comprovar l'assegurança.

5. A més de la cobertura indicada a l'apartat 1, la pòlissa en què es formalitzi el contracte d'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria pot incloure, amb caràcter potestatiu, les cobertures que lliurement es pactin entre el prenedor i l'entitat asseguradora d'acord amb la legislació vigent.

6. En tot el que no prevegin expressament aquesta Llei i les seves normes reglamentàries de desplegament, el contracte d'assegurança de responsabilitat civil derivada de la circulació de vehicles de motor es regeix per la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança.

7. Les entitats asseguradores han d'expedir a favor del propietari del vehicle i del prenedor de l'assegurança del vehicle assegurat, en cas que sigui una persona diferent d'aquell, amb la petició prèvia de qualsevol d'ells i en el termini de quinze dies hàbils, una certificació acreditativa dels sinistres

dels quals derivi responsabilitat davant de tercers, corresponents als cinc últims anys d'assegurança, si n'hi ha o, si s'escau, una certificació d'absència de sinistres.»

Tres. L'apartat 1 de l'article 3 queda redactat de la manera següent:

«1. L'incompliment de l'obligació d'assegurar-se determina:

a) La prohibició de circular per territori nacional dels vehicles no assegurats.

b) El dipòsit o precintament públic o domiciliari del vehicle, amb càrrec al propietari, mentre no sigui concertada l'assegurança.

S'ha d'acordar cautelament el dipòsit o precintament públic o domiciliari del vehicle pel termini d'un mes, que en cas de reincidència és de tres mesos, i en el supòsit de violació del dipòsit o precinte és d'un any, i per tal d'aixecar el dipòsit o precintament s'ha de demostrar que es disposa de l'assegurança corresponent. Les despeses que s'originin com a conseqüència del dipòsit o precintament del vehicle són a càrrec del propietari, que les ha d'abonar o n'ha de garantir el pagament com a requisit previ a la devolució del vehicle.

Qualsevol agent de l'autoritat que en l'exercici de les seves funcions requereixi la presentació del document acreditatiu de l'existència de l'assegurança i no li sigui exhibit ha de formular la denúncia corresponent a l'autoritat competent, que ha d'ordenar l'immediat precintament i dipòsit del vehicle en un establiment públic o el precintament en el domicili del titular o posseïdor si en el termini de cinc dies no es justifica davant seu l'existència de l'assegurança.

En tot cas, la no-presentació, a requeriment dels agents, de la documentació acreditativa de l'assegurança se sanciona amb 60 euros de multa.

c) Una sanció pecuniària de 601 a 3.005 euros de multa, graduada segons que el vehicle circuli o no, la seva categoria, el servei que presti, la gravetat del perjudici causat, si s'escau, la durada de la falta d'assegurament i la reiteració de la mateixa infracció.»

Quatre. Es modifica l'article 4, que passa a tenir la redacció següent:

«1. L'assegurança obligatòria que preveu aquesta Llei garanteix la cobertura de la responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils amb estacionament habitual a Espanya, mitjançant el pagament d'una sola prima, en tot el territori de l'Espai Econòmic Europeu i dels estats adherits a l'Acord entre les oficines nacionals d'assegurances dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i d'altres estats associats.

Aquesta cobertura inclou qualsevol tipus d'estada del vehicle assegurat en el territori d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu durant la vigència del contracte.

2. Els imports de la cobertura de l'assegurança obligatòria són:

a) en els danys a les persones, 70 milions d'euros per sinistre, sigui quin sigui el nombre de víctimes.

b) en els danys en els béns, 15 milions d'euros per sinistre.

Els imports anteriors s'han d'actualitzar en funció de l'índex de preus de consum europeu, en el mateix percentatge que comuniqui la Comissió

Europea per a la revisió dels imports mínims recollits a l'apartat 2 de l'article 1 de la Directiva 84/5/CEE del Consell, de 30 de desembre de 1983, relativa a l'aproximació de les legislacions dels estats membres sobre l'assegurança de responsabilitat civil que resulta de la circulació de vehicles automòbils. A aquests efectes, mitjançant resolució de la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions s'ha de donar publicitat a l'import actualitzat.

3. La quantia de la indemnització coberta per l'assegurança obligatòria en els danys causats a les persones es determina d'acord amb el que disposa l'apartat 2 de l'article 1 d'aquesta Llei.

Si la quantia de les indemnitzacions resulta superior a l'import de la cobertura de l'assegurança obligatòria, s'ha de satisfer, amb càrrec a aquesta, l'esmentat import màxim, i la resta fins a l'import total de la indemnització queda a càrrec de l'assegurança voluntària o del responsable del sinistre, que correspongui.

4. Quan el sinistre sigui ocasionat en un Estat adherit a l'Acord entre les oficines nacionals d'assegurances dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i d'altres estats associats, diferent d'Espanya, per un vehicle que tingui l'estacionament habitual a Espanya, s'han d'aplicar els límits de cobertura fixats per l'Estat membre en què tingui lloc el sinistre. No obstant això, si el sinistre es produeix en un Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, s'han d'aplicar els límits de cobertura que estableix l'apartat 2, sempre que aquests siguin superiors als establerts en l'Estat on s'ha produït el sinistre.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article 5 queda redactat de la manera següent:

«1. La cobertura de l'assegurança de subscripció obligatòria no arriba als danys i perjudicis ocasionats per les lesions o mort del conductor del vehicle causant de l'accident.»

Sis. S'afegeixen tres paràgrafs al final de l'article 6, amb la redacció següent:

«Tampoc no hi pot oposar les clàusules contractuals que exclouin de la cobertura de l'assegurança l'ocupant sobre la base que aquest sabia o hauria d'haver sabut que el conductor del vehicle es trobava sota els efectes de l'alcohol o d'una altra substància tòxica en el moment de l'accident.

L'assegurador no pot oposar davant el perjudicat l'existència de franquícies.

L'assegurador no pot oposar davant el perjudicat, ni davant el prenedor, conductor o propietari, la no-utilització de la declaració amistosa d'accident.»

Set. L'article 7 queda redactat de la manera següent:

«1. L'assegurador, dins l'àmbit de l'assegurament obligatori i amb càrrec a l'assegurança de subscripció obligatòria, ha de satisfer al perjudicat l'import dels danys soferts en la seva persona i els seus béns. El perjudicat o els seus hereus tenen acció directa per exigir-ho. Unicament queda exonerat d'aquesta obligació si prova que el fet no dona lloc a l'exigència de responsabilitat civil conforme a l'article 1 d'aquesta Llei. Prescriu pel transcurs d'un any l'acció directa per exigir a l'assegurador la satisfacció al perjudicat de l'import dels danys soferts per aquest en la seva persona i els seus béns.

2. En el termini de tres mesos des de la recepció de la reclamació del perjudicat, l'assegurador ha de presentar una oferta motivada d'indemnització si entén acreditada la responsabilitat i quantificat el dany, que compleixi els requisits de l'apartat 3. En cas contrari, o si la reclamació ha estat rebutjada, ha

de donar una resposta motivada que compleixi els requisits de l'apartat 4 d'aquest article.

L'incompliment d'aquesta obligació constitueix infracció administrativa greu o lleu, d'acord amb el que disposen els articles 40.4.t) i 40.5.d) del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Transcorregut el termini de tres mesos sense que s'hagi presentat una oferta motivada d'indemnització per una causa no justificada o que sigui imputable a l'assegurador, s'han de meritjar interessos de demora, d'acord amb el que preveu l'article 9 d'aquesta Llei. També s'han de meritjar interessos de demora en cas que, havent estat acceptada l'oferta pel perjudicat, aquesta no hagi estat satisfeta en el termini de cinc dies, o no s'hagi consignat per a pagament la quantitat oferta.

L'assegurador ha d'observar des del moment que conegui per qualsevol mitjà l'existència del sinistre una conducta diligent en la quantificació del dany i la liquidació de la indemnització.

El que disposa aquest apartat és aplicable per als accidents que es puguin indemnitzar pel sistema de les oficines nacionals d'assegurança d'automòbils, cas en què qualsevol referència a l'assegurador s'entén feta a l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils (Ofesauto) i a les entitats corresponents autoritzades per representar entitats asseguradores estrangeres.

3. Perquè sigui vàlida als efectes d'aquesta Llei, l'oferta motivada ha de complir els requisits següents:

a) Ha de contenir una proposta d'indemnització pels danys a les persones i els béns que es puguin haver derivat del sinistre. En cas que concorrin danys a les persones i els béns ha de constar de forma separada la valoració i la indemnització oferta per a uns i altres.

b) Els danys i perjudicis causats a les persones s'han de calcular segons els criteris i imports que es recullen a l'annex d'aquesta Llei.

c) Ha de contenir, de forma desglossada i detallada, els documents, informes o qualsevol altra informació de què es disposi per valorar els danys, i s'han d'identificar aquells en què s'hagi basat per quantificar de forma precisa la indemnització oferta, de manera que el perjudicat tingui els elements de judici necessaris per decidir-ne l'acceptació o el rebuig.

d) S'ha de fer constar que el pagament de l'import que s'ofereix no es condiona a la renúncia pel perjudicat de l'exercici de futures accions en cas que la indemnització percebuda sigui inferior a la que li pugui correspondre en dret.

e) Es pot consignar per a pagament la quantitat oferta. La consignació es pot fer en diners efectius, mitjançant un aval solidari de durada indefinida i pagador a primer requeriment emès per una entitat de crèdit o societat de garantia recíproca o per qualsevol altre mitjà que, segons el parer de l'òrgan jurisdiccional corresponent, garanteixi la disponibilitat immediata, si s'escau, de la quantitat consignada.

4. En el supòsit que l'assegurador no realitzi una oferta motivada d'indemnització, ha de donar una resposta motivada ajustada als requisits següents:

a) Ha de donar contestació suficient a la reclamació formulada, amb indicació del motiu que impedeix efectuar l'oferta d'indemnització, ja sigui

perquè no està determinada la responsabilitat, perquè no s'ha pogut quantificar el dany o bé perquè hi ha alguna altra causa que justifica el rebuig de la reclamació, que ha de ser especificada.

b) Ha de contenir, de forma desglossada i detallada, els documents, informes o qualsevol altra informació de què es disposi, que acreditin les raons de l'entitat asseguradora per no donar una oferta motivada.

c) Ha d'incloure una menció al fet que no requereix acceptació o rebuig exprés pel perjudicat, ni afecta l'exercici de qualssevol accions que li puguin correspondre per fer valer els seus drets.

5. Es pot precisar per reglament el contingut de l'oferta motivada i de la resposta motivada.

6. En tot cas, l'assegurador ha de fiançar les responsabilitats civils i abonar les pensions que l'autoritat judicial hagi exigít als presumptes responsables assegurats, d'acord amb el que estableixen els articles 764 i 765 de la Llei d'enjudiciament criminal.

Les pensions provisionals s'han de calcular de conformitat amb els límits que estableix l'annex d'aquesta Llei.»

Vuit. L'article 9 queda redactat de la manera següent:

«Si l'assegurador incorre en mora en el compliment de la prestació en l'assegurança de responsabilitat civil per a la cobertura dels danys i perjudicis causats en les persones o els béns amb motiu de la circulació, la indemnització de danys i perjudicis deguts per l'assegurador es regeix pel que disposa l'article 20 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, amb les singularitats següents:

a) No s'han d'imposar interessos per mora quan l'assegurador acreditati que ha presentat al perjudicat l'oferta motivada d'indemnització a què es refereixen els articles 7.2 i 22.1 d'aquesta Llei, sempre que l'oferta es faci dins el termini previst en els articles esmentats i s'ajusti quant al contingut al que preveu l'article 7.3 d'aquesta Llei.

La falta de meritació d'interessos de demora s'ha de limitar a la quantitat oferta i satisfeta o consignada.

b) Quan els danys causats a les persones els hagin de patir les dites persones durant més de tres mesos o no se'n pugui determinar la valoració exacta als efectes de la presentació de l'oferta motivada a què es refereix el paràgraf a) d'aquest article, l'òrgan jurisdiccional corresponent, a la vista de les circumstàncies del cas i dels dictàmens i informes que necessiti, ha de resoldre sobre la suficiència o ampliació de la quantitat oferta i consignada per l'assegurador, atenent els criteris i dins els límits indemnitzatoris fixats a l'annex d'aquesta Llei. Contra la resolució judicial que recaigui no es pot interposar cap recurs.

c) Quan, amb posterioritat a una sentència absoluta o a una altra resolució judicial que posi fi, provisionalment o definitivament, a un procés penal i en la qual s'hagi acordat que la suma consignada sigui retornada a l'assegurador o la consignació realitzada en una altra forma quedi sense efecte, s'iniciï procés civil per raó de la indemnització deguda per l'assegurança, és aplicable el que disposa l'article 20.4 de la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, llevat que es torni a consignar la indemnització dins els 10 dies següents a la notificació a la persona assegurada de l'inici del procés.»

Nou. L'apartat c) de l'article 10 queda redactat de la manera següent:

«c) Contra el prenedor de l'assegurança o assegurat, per les causes que preveu la Llei 50/1980, de 8 d'octubre, de contracte d'assegurança, i, conforme al que preveu el contracte, en el cas de conducció del vehicle per qui no tingui el permís de conduir.»

Deu. L'article 11 queda redactat de la manera següent:

«1. Correspon al Consorci de Compensació d'Assegurances, dins l'àmbit territorial i fins al límit quantitatiu de l'assegurament obligatori:

a) Indemnitzar els qui hagin patit danys en les seves persones, per sinistres ocorreguts a Espanya, en els casos en què el vehicle causant sigui desconegut.

No obstant això, si com a conseqüència d'un accident causat per un vehicle desconegut s'han derivat danys personals significatius, el Consorci de Compensació d'Assegurances també ha d'indemnitzar pels eventuais danys en els béns derivats del mateix accident. En aquest últim cas, es pot fixar per reglament una franquícia no superior a 500 euros.

Es consideren danys personals significatius la mort, la incapacitat permanent o la incapacitat temporal que requereixi, almenys, una estada hospitalària superior a set dies.

b) Indemnitzar pels danys a les persones i els béns, ocasionats amb un vehicle que tingui l'estacionament habitual a Espanya, així com pels ocasionats dins el territori espanyol a persones amb residència habitual a Espanya o a béns de la seva propietat situats a Espanya amb un vehicle amb estacionament habitual en un tercer país no signant de l'Acord entre les oficines nacionals d'assegurances dels estats membres de l'Espai Econòmic Europeu i d'altres estats associats, en els dos casos quan l'esmentat vehicle no estigui assegurat.

c) Indemnitzar pels danys a les persones i els béns ocasionats per un vehicle amb estacionament habitual a Espanya que estigui assegurat i hagi estat objecte de robatori o robatori d'ús.

d) Indemnitzar pels danys a les persones i els béns quan, en supòsits inclosos dins l'àmbit de l'assegurament de subscripció obligatòria o en els paràgrafs precedents d'aquest article, sorgeixi una controvèrsia entre el Consorci de Compensació d'Assegurances i l'entitat asseguradora quant a qui ha d'indemnitzar el perjudicat. No obstant això, si ulteriorment es resol o s'acorda que correspon indemnitzar a l'entitat asseguradora, aquesta ha de reemborsar al Consorci de Compensació d'Assegurances la quantitat de la indemnització més els interessos legals, incrementats en un 25 per 100, des de la data en què va abonar la indemnització.

e) Indemnitzar pels danys a les persones i els béns quan l'entitat espanyola asseguradora del vehicle amb estacionament habitual a Espanya hagi estat declarada judicialment en concurs o, havent estat dissolta i trobant-se en situació d'insolvència, estigui subjecta a un procediment de liquidació intervinguda o aquesta hagi estat assumida pel mateix Consorci de Compensació d'Assegurances.

f) Reemborsar les indemnitzacions satisfetes als perjudicats residents en altres estats de l'Espai Econòmic Europeu pels organismes d'indemnització, en els supòsits següents:

1r Quan el vehicle causant de l'accident tingui l'estacionament habitual a Espanya, en cas que no se'n pugui identificar l'entitat asseguradora.

2n Quan l'accident hagi ocorregut a Espanya, en cas que no se'n pugui identificar el vehicle causant.

3r Quan l'accident hagi ocorregut a Espanya, en el cas de vehicles amb estacionament habitual en tercers països adherits al sistema de certificat internacional de l'assegurança de l'automòbil (d'ara endavant, carta verda) i no se'n pugui identificar l'entitat asseguradora.

g) Indemnitzar pels danys a les persones i els béns derivats d'accidents ocasionats per un vehicle importat a Espanya des d'un altre Estat membre de l'Espai Econòmic Europeu, sempre que el vehicle no estigui assegurat i l'accident hagi ocorregut dins el termini de 30 dies a comptar des que el comprador va acceptar el lliurament del vehicle.

En els supòsits que preveuen els paràgrafs b) i c), queden exclosos de la indemnització pel Consorci els danys a les persones i els béns soferts pels qui ocupaven voluntàriament el vehicle causant del sinistre coneixent que aquest no estava assegurat o que havia estat robat, sempre que el Consorci provi que aquells coneixien aquestes circumstàncies.

2. El Consorci de Compensació d'Assegurances assumeix les funcions que com a organisme d'informació li atribueixen els articles 24 i 25 d'aquesta Llei.

3. El perjudicat té acció directa contra el Consorci de Compensació d'Assegurances en els casos assenyalats en aquest article, i aquest pot repetir en els supòsits definits a l'article 10 d'aquesta Llei, així com contra el propietari i el responsable de l'accident quan es tracti d'un vehicle no assegurat, o contra els autors, còmplices o encobridors del robatori o robatori d'ús del vehicle causant del sinistre, així com contra el responsable de l'accident que va conèixer de la sostracció d'aquell.

4. En els casos de repetició pel Consorci de Compensació d'Assegurances és aplicable el termini de prescripció que estableix l'article 10 d'aquesta Llei.

5. El Consorci no pot condicionar el pagament de la indemnització a la prova per part del perjudicat del fet que la persona responsable no pot pagar o es nega a fer-ho.

6. Correspon al Consorci de Compensació d'Assegurances el foment de l'assegurament de subscripció obligatòria dels vehicles de motor.»

Onze. La rúbrica del capítol únic del títol II del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor queda redactada de la manera següent:

«De l'exercici judicial de l'acció executiva.»

Dotze. L'article 12 queda redactat de la manera següent:

«Article 12. *Procediment.*

L'acció conferida en els articles 7 i 11.3 d'aquesta Llei a la víctima o als seus hereus contra l'assegurador es pot exercir en la forma que estableix aquest títol.»

Tretze. L'article 13 queda redactat de la manera següent:

«Article 13. *Diligències en el procés penal preparatòries de l'execució.*

Quan en un procés penal, incoat per un fet cobert per l'assegurança de responsabilitat civil de subscripció obligatòria en la circulació de vehicles de motor, es declari la rebel·lia de l'acusat, o recaigui

sentència absolutòria o una altra resolució que hi posi fi, de manera provisional o definitiva, sense declaració de responsabilitat, si el perjudicat no ha renunciat a l'acció civil ni l'ha reservat per exercir-la separatament, abans d'acordar l'arxivament de la causa, el jutge o tribunal que n'hagi conegut ha de dictar interlocutòria, en què s'ha de determinar la quantitat líquida màxima que es pot reclamar com a indemnització dels danys i perjudicis soferts per cada perjudicat, emparats per l'assegurança de subscripció obligatòria i segons la valoració que correspongui d'acord amb el sistema de valoració de l'annex d'aquesta Llei. Aquesta interlocutòria s'ha de dictar a la vista de l'oferta motivada o de la resposta motivada de l'assegurador o del Consorci de Compensació d'Assegurances, i ha de contenir la descripció del fet, la indicació de les persones i vehicles que hi van intervenir i dels asseguradors de cadascun d'aquests.

En tot cas, abans que es dicti la interlocutòria, si en les actuacions no consta cap oferta motivada o resposta motivada segons les prescripcions d'aquesta Llei, el jutge ha de convocar els perjudicats i possibles responsables i els seus asseguradors, inclòs, si s'escau, el Consorci de Compensació d'Assegurances, a una compareixença en el termini de cinc dies, a fi que es pugui aportar l'oferta o la resposta motivada, o fer les alegacions que considerin convenients.

Si en la compareixença es produeix un acord entre les parts, l'ha d'homologar el jutge amb els efectes d'una transacció judicial.

Si no hi ha acord, s'ha de dictar interlocutòria de quantia màxima en el termini de tres dies des de la terminació de la compareixença i no es pot interposar cap recurs en contra.»

Catorze. L'article 17 queda redactat de la manera següent:

«Article 17. *Títols executius.*

Un testimoni de la interlocutòria dictada en les diligències a què es refereix l'article 13 d'aquesta Llei constitueix títol executiu suficient per entaular el procediment que regula aquest capítol.»

Quinze. L'apartat 3 de l'article 22 queda redactat de la manera següent:

«L'incompliment del que disposa l'apartat 1 constitueix infracció administrativa greu o lleu d'acord amb el que disposen els articles 40.4.t) i 40.5.d) del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.»

Setze. El segon paràgraf de l'apartat 2 de l'article 25 queda redactat de la manera següent:

«Tenen accés a la informació de què disposi el Consorci de Compensació d'Assegurances, a més dels perjudicats, els asseguradors d'aquests, els organismes d'informació d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, l'Oficina Espanyola d'Asseguradors d'Automòbils, en qualitat d'organisme d'indemnització, i els organismes d'indemnització d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu, així com els fons de garantia d'altres estats membres de l'Espai Econòmic Europeu. També tenen accés a la informació esmentada els centres sanitaris i serveis d'emergències mèdiques que subscriuguin convenis amb el Consorci de Compensació d'Assegurances i les entitats asseguradores per a l'assistència a lesionats de trànsit.»

Disset. El número 6 de l'apartat primer de l'annex del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor queda redactat de la manera següent:

«6. A més de les indemnitzacions fixades d'acord amb les taules, s'han de satisfer en tot cas les despeses d'assistència mèdica, farmacèutica i hospitalària en la quantia necessària fins al guariment o la consolidació de les seqüeles, sempre que la despesa estigui degudament justificada atenent la naturalesa de l'assistència prestada.

En les indemnitzacions per mort s'han de satisfer les despeses d'enterrament i funeral segons els usos i costums del lloc on es presti el servei, en la quantia que es justifiqui.»

Article segon. *Modificació del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.*

S'efectuen les modificacions següents en el Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre:

U. Es modifica el paràgraf r) i s'afegeix un nou paràgraf s) a l'article 40.3, amb la redacció següent:

«r) L'incompliment de l'obligació de subministrar a l'òrgan competent la informació a què es refereix la legislació reguladora del registre de contractes d'assegurances de cobertura de mort, quan aquesta conducta tingui caràcter reincident.

s) La falta de tramesa de la informació a què es refereix l'article 2.2 del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i les seves normes de desplegament, així com la falta de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulti el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjudicis ocasionats en un accident de circulació, sempre que aquestes conductes tinguin caràcter reincident.»

Dos. S'afegeixen dos nous paràgrafs t) i u) a l'article 40.4, amb la redacció següent:

«t) L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada a què es refereixen els articles 7 i 22.3 del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, quan aquesta conducta tingui caràcter reincident.

u) La falta de tramesa de la informació a què es refereix l'article 2.2 del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, i les seves normes de desplegament, així com la falta de veracitat de la informació remesa quan amb això es dificulti el control del compliment efectiu de l'obligació d'assegurament o la identificació de l'entitat asseguradora que ha d'assumir els danys i perjudicis ocasionats en un accident de circulació.»

Tres. S'afegeix un nou paràgraf d) a l'article 40.5, amb la redacció següent:

«d) L'incompliment del deure de presentar l'oferta motivada o donar la resposta motivada a què es refereixen els articles 7 i 22.3 del Text refós de

la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre.»

Quatre. El paràgraf inicial de l'apartat 2 de l'article 86 queda redactat de la manera següent:

«2. Les entitats asseguradores a què es refereix l'apartat anterior que pretenguin signar contractes d'assegurança de responsabilitat civil en vehicles terrestres automòbils, exclosa la responsabilitat del transportista, han de nomenar a més un representant, persona física que resideixi habitualment a Espanya o persona jurídica que hi estigui establerta. Les seves facultats són les següents:»

Disposició derogatòria.

A l'entrada en vigor d'aquesta Llei queden derogats:

a) Els articles 14, 15, 16, 18 i 19 del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurances en la circulació de vehicles de motor.

b) L'apartat 4 de l'article 86 del Text refós de la Llei d'ordenació i supervisió de les assegurances privades, aprovat pel Reial decret legislatiu 6/2004, de 29 d'octubre.

Igualment queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.6a de la Constitució espanyola.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor al cap de 30 dies de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat», llevat de la modificació de l'article 4 del Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, que entra en vigor l'1 de gener de 2008.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 11 de juliol de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

13411 *LLEI 22/2007, d'11 de juliol, sobre comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors.* («BOE» 166, de 12-7-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Aquesta Llei té com a objecte completar la incorporació a l'ordenament jurídic espanyol de la Directiva 2002/65/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de setembre de 2002, relativa a la comercialització a distància de serveis financers destinats als consumidors. Una part es va incorporar mitjançant la Llei 34/2003, de 4 de novembre, de modificació i adaptació de la normativa comunitària de la legislació d'assegurances privades.

Aquesta Directiva s'ha d'aplicar de conformitat amb el Tractat de la Unió Europea i amb el dret derivat, en particular amb la Directiva 2000/31/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny, relativa a determinats aspectes dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic al mercat interior, coneguda com la «Directiva sobre comerç electrònic», que es va incorporar a l'ordenament jurídic espanyol mitjançant la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

El que la Directiva i, per tant, la Llei van denominar «societat de la informació» es refereix a l'extraordinària expansió de les xarxes de telecomunicacions i, en especial, d'Internet, com a vehicle de transmissió i intercanvi de tot tipus d'informació. Es va assenyalar llavors, i s'ha confirmat en la realitat, que la incorporació d'aquestes noves tecnologies a la vida econòmica i social ofereix innombrables avantatges, com la millora de l'eficiència empresarial, l'increment de les possibilitats d'elecció dels usuaris i l'aparició de noves fonts d'ocupació.

Però l'aparició i el desenvolupament d'Internet i les noves tecnologies causen incerteses jurídiques inevitables que s'han de compensar amb les reformes legislatives necessàries.

La primera Directiva de caràcter general sobre comerç electrònic va fer front a aquesta preocupació i, posteriorment, ho va fer la Directiva específica sobre serveis financers que ara s'incorpora al dret espanyol.

D'altra banda, el legislador comunitari, en considerar que els serveis financers demanaven una regulació específica, va voler estendre-la més enllà de la contractació electrònica a tots els serveis que es prestessin a distància, sense la presència física de les parts contractants, com és el cas de la contractació per via telefònica, per fax o altres sistemes d'abast similar, atès que la Directiva 97/7/CE, de 20 de maig, del Parlament Europeu i del Consell, relativa a la protecció dels consumidors en matèria de contractes a distància, havia exclòs expressament del seu àmbit d'aplicació els serveis financers.

II

En conseqüència, la regulació específica sobre comercialització a distància dels serveis financers, dins de l'objectiu general d'oferir una protecció adequada als clients consumidors de serveis financers, conté elements peculiars.

Es respecta, com és obligat, l'essencial de la llibertat contractual i, per això, s'insisteix en la vigència del Conveni de Roma de 1980 sobre la llei aplicable a les obligacions contractals en la comercialització a distància dels serveis financers.

Encara que això no obsta perquè s'harmonitzin les normes dels estats membres de la Unió Europea en aspectes que es consideren imprescindibles per construir el mercat interior. En el cas objecte d'aquesta Llei, el més important és la protecció dels consumidors, ja que en altres disposicions ja està assegurada la protecció de serveis financers prestats en els estats membres amb completa llibertat, en el marc de la legislació comunitària.